

Druga strona postępowania: Yassin Abdullah Kadi, Komisja Europejska, Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału:

- o uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w sprawie T-85/09;
- o oddalenie jako niezasadnego żądania Yassina Abdullaha Kadiego mającego na celu stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji nr 1190/2008 ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim go dotyczy;
- o obciążenie Yassina Abdullaha Kadiego kosztami postępowań przed Sądem i Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu Rada zamierza podważyć kilka ustaleń Sądu. Rada podnosi, że:

- Sąd naruszył prawo, uznając, że zaskarżone rozporządzenie nie korzysta z immunitetu jurysdykcyjnego;

Subsydiarnie Rada podnosi, że:

- Sąd błędnie zinterpretował i zastosował orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości, uznając, że kontrola, którą należy przeprowadzić, powinna być „pełna i dokładna” oraz wymagając przekazania dowodów uzasadniających decyzję wskazanej osobie lub podmiotowi, jak również sądom Unii w celu zapewnienia przestrzegania prawa do obrony tej osoby lub podmiotu; a także
- Sąd naruszył prawo, nie biorąc należyście pod uwagę utworzenia biura rzecznika rezolucją 1904(2004) Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych

⁽¹⁾ Dz.U. L 322, s. 25.

Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 30 września 2010 r. w sprawie T-85/09, Yassin Abdullah Kadi przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 16 grudnia 2010 r. przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-595/10 P)

(2011/C 72/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: E. Jenkinson, pełnomocnik, D. Beard i M. Wood, barristers.)

Druga strona postępowania: Yassin Abdullah Kadi, Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej, Republika Francuska

Żądania wnoszącego odwołanie

- o uchylenie orzeczenia Sądu Unii Europejskiej w sprawie T-85/09 w całości;
- o oddalenie żądania Yassina Abdullaha Kadiego mającego na celu stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji nr 881/2002 ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim go dotyczy;
- o obciążenie Yassina Abdullaha Kadiego kosztami poniesionymi przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w trakcie postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem strony wnoszącej odwołanie konkluzja Sądu Unii Europejskiej, zgodnie z którą właściwe jest zapewnienie pełnej kontroli zgodności z prawem środków przyjętych przez Unię Europejską w celu wiernego wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych jest sprzeczna z brzmieniem traktatów UE i orzecznictwem jej sądów. Jest też sprzeczna z historią i celem UE, w szczególności rozwojem jej kompetencji w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.

Karta Narodów Zjednoczonych nakłada obowiązek przestrzegania zobowiązań przez jej państwa członkowskie. Zobowiązania te mają pierwszeństwo przed zobowiązaniami mogącymi wynikać z jakiegokolwiek innej umowy międzynarodowej. Wśród zobowiązań tych figurują również te, które zostały nałożone rezolucjami Rady Bezpieczeństwa w celu zwalczania międzynarodowego terroryzmu.

Co się tyczy w szczególności art. 3 ust. 5 i art. 21 traktatu UE oraz art. 351 TFUE, ciężący na państwach członkowskich obowiązek zastosowania się do decyzji Rady Bezpieczeństwa przeważa nad każdym innym obowiązkiem mogącym powstać na podstawie traktatów UE.

Unia Europejska powinna więc uważać się za związaną treścią Karty Narodów Zjednoczonych i decyzjami Rady Bezpieczeństwa podjętymi na jej podstawie.

Okoliczność, że sądy Unii zapewniają pełną kontrolę zgodności z prawem środków UE w celu wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych jest nie do pogodzenia z ich wiążącym skutkiem.

W zakresie w jakim kontrola środków UE w celu wiernego wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych może być właściwa, sądy Unii powinny należycie brać pod uwagę charakter i cel Karty Narodów Zjednoczonych, a także rolę Rady Bezpieczeństwa jako głównego organu, którego zadaniem jest ochrona pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Z uwagi na charakter Rady Bezpieczeństwa i wagę spełnianą przez nią funkcji, mając na względzie utworzenie i funkcjonowanie biura rzecznika, a także biorąc pod uwagę streszczone uzasadnienie doręczone Yassinowi Abdullahowi Kadiemu, nie należy stwierdzać nieważności rozporządzenia nr 881/2002 w zakresie, w jakim go dotyczy

(¹) Dz.U. L 139, s. 9

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-596/10)

(2011/C 72/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Dintilhac i M. Afonso, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie że stosując obniżoną stawkę podatku VAT do transakcji dotyczących zwierząt z rodziny koniowatych a w szczególności do koni gdy nie są one zwykle przeznaczone do wykorzystania w produkcji środków spożywczych lub w produkcji rolnej Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 96-99 dyrektywy VAT (¹) i załącznika III do niej

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi Komisja podnosi dwa zarzuty dotyczące niezgodności z dyrektywą VAT ustawodawstwa krajowego obejmującego

mującego po pierwsze obniżoną stawką w wysokości 5,5 % transakcje niezaliczające się do wyjątków wskazanych w załączniku III do tej dyrektywy a po drugie obniżoną stawką w wysokości 2,10 % pewne transakcje

W pierwszym zarzucie skarżąca zaznacza, że francuskie uregulowania nie tylko przewidują stosowanie obniżonej stawki podatku VAT w wysokości 5,5 % do transakcji dotyczących żywych zwierząt z rodziny koniowatych bez dokonywania rozróżnienia ze względu na ich wykorzystywanie, lecz również zawierają inne przepisy niezgodne z dyrektywą VAT a w szczególności z pkt 1) i 11) załącznika III do tej dyrektywy.

W drugim zarzucie Komisja krytykuje praktykę administracyjną strony pozwanej polegającą na stosowaniu stawki 2,10 % do sprzedaży osobom niebędącym podatnikami podatku VAT żywych zwierząt nieprzeznaczonych do wykorzystania w rzeźniach i masarniach a w szczególności koni wyścigowych, koni biorących udział w konkursach, koni ozdobnych i koni do tresury.

(¹) Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Republika Słowacka) w dniu 17 grudnia 2010 r. — SAG ELV Slovensko, a.s., FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe, a.s., TESLA STROPKOV, a.s., Autostrade per l'Italia S.p.A., EFKON AG, STALEXPORT Autostrady S.A. przeciwko Úrad pre verejné obstarávanie

(Sprawa C-599/10)

(2011/C 72/19)

Język postępowania: słowacki

Sąd krajowy

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SAG ELV Slovensko, a.s., FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe, a.s., TESLA STROPKOV, a.s., Autostrade per l'Italia S.p.A., EFKON AG, STALEXPORT Autostrady S.A.

Strona pozwana: Úrad pre verejné obstarávanie

Interwienient: Národná diaľnicná spoločnosť, a.s.